

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3Tos/65/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5625010205
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Bebčáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5625010205.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Eriky Bebčákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Moniky Liptákovej, na neverejnom zasadnutí konanom 18. septembra 2025 prejednal sťažnosť odsúdeného A. B., proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 8Nt/13/2025 zo dňa 28. mája 2025 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Liptovský Mikuláš napadnutým uznesením, sp. zn. 8Nt/13/2025 zo dňa 28. mája 2025 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T 99/2023 zo dňa 20.02.2024, právoplatnej dňa 03.04.2024, v spojení s uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T 99/2023 zo dňa 09.10.2024, právoplatným dňa 08.01.2025 a v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 4Tos 19/2024 zo dňa 08.01.2025, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., zamietol, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený A. B. prostredníctvom obhajcu dňa 20.6.2025 elektronicky sťažnosť, doručенú okresnému súdu dňa 23.6.2025, ktorú dodatočne podaním zo dňa 20.6.2025 odôvodnil nasledovne:

„Mám za to, že výrok, ktorým súd zamietol môj návrh na povolenie obnovy konania, je nesprávny. Súd nesprávne vyhodnotil mnou tvrdý dôvod obnovy konania, ktorým je, že po skončení konania vyšli najavo nové skutočnosti skôr neznáme, vzhľadom na ktoré je výrok o mojej vine a následne aj výrok o neosvedčení sa v skúšobnej dobe nesprávny a možno predpokladať iné rozhodnutie vo veci samej. Pokiaľ súd v odôvodnení Uznesenia uvádza, že mnou uvádzané dôkazy spočívajúce vo výsluchu svedkov priamo pred súdom nie sú skutočnosťami skôr neznámymi, pričom tieto boli vykonané v prípravnom konaní, potom sa s týmto názorom súdu nestotožňujem. Pre úplné zachovanie a postup súdu v súlade so zásadou priamosti považujem za nevyhnutné vykonať výsluch navrhovaných svedkov priamo v konaní pred súdom, nakoľko oboznámenie sa so zápisnicami o výsluchu uvedených svedkov nemá také aspekty vo vzťahu s oboznámením sa s dôkazom, aké má výsluch svedka priamo v konaní pred súdom. Už zo samotných zápisníc o výsluchu svedkov vyplýva, že práve konanie poškodenej C. D. voči mojej osobe bolo dlhodobé závadné, poškodená sa správala nevhodne, agresívne voči mojej osobe, narúšala verejný poriadok, častokrát aj nočný klud a práve poškodená sa správala voči mne neprípustným spôsobom. Súčasne je preukázané, že poškodená žiarlila na moju osobu a chcela sa mi pomstiť za to, že som ukončil náš vzťah. Pri výsluchu uvedených svedkov by sa súd dôkladnejšie oboznámil so správaním poškodenej, s jej agresívnymi prejavmi a tieto by mohol súd bezprostredne vyhodnotiť. Bez zachovania uvedeného postupu však súd vychádza len z písomných

prepisov jednotlivých výpovedí, ktoré neprezentujú emocionálny prejav dotknutých svedkov v takom rozsahu, ako je tomu pri priamom výsluchu svedka na pojednávaní pred súdom. Súčasne mám naďalej za to, že uvedené dôkazy sú novými dôkazmi, ktoré súd v konaní nevykonal a ktoré môžu odôvodniť iné rozhodnutie o mojej vine, nakoľko preukazujú (dokonca výsluchmi viacerých osôb), že to práve poškodená C. D. sa správala nevhodne a ona sa dopúšťala závažného konania, pričom ja som ju ukludňoval a nemal som dôvod dopúšťať sa voči nej prečinu nebezpečného vyhrážania podľa ust. § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, za ktorý som však bol odsúdený.

Uvedené dôkazy, najmä výpoveď A. E. a F. E. preukazujú, že ja som bol voči správaniu poškodenej C. D. zakaždým tolerantný, snažil som sa ju ukludniť, príp. požiadať o opustenie miesta, kde na mňa vykrikovala, avšak po tomto bola ešte viac agresívna. Je teda zrejmé, že ja som nemal dôvod sa jej akokoľvek vyhrážať, nakoľko som to neurobil nikdy predtým a tvrdenia poškodenej sú len tvrdeniami vyfabulovanými z dôvodu pomsty voči mojej osobe. Je zrejmé, že moje správanie voči poškodenej nebolo agresívne, ani nedochádzalo z mojej strany k akémukoľvek páchaniu trestnej činnosti a ani priestupku, práve naopak, ja som sa zakaždým snažil poškodenú ukludniť, preto som nemal dôvod sa voči nej dopustiť trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa ust. § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Je nelogické, prečo by som sa zrazu dopustil voči nej trestného činu, ak som niekoľkokrát predtým bol práve ja tým, ktorý ju ukludňoval, pri jej atakoch som na ňu neútočil, ani sa jej nevyhrážal, trpel som opakované osočovanie z jej strany a nie je daný žiadny dôvod, prečo by som sa jej mal práve teraz nebezpečne vyhrážať.

Taktiež sa nestotožňujem ani s názorom súdu v tom, že novou skutočnosťou skôr neznámou, resp. takýmto novým dôkazom je ten dôkaz, ktorý doposiaľ nebol obsiahnutý v trestnom spise. Pokiaľ aj prepisy výsluchu svedkov v trestnom spise obsiahnuté sú, ako som vyššie uviedol, takýto dôkaz má nižšiu výpovednú hodnotu ako dôkaz spočívajúci v osobnom výsluchu svedka v konaní pred súdom. Súčasne pri osobnom výsluchu svedka môže dôjsť k uvedeniu nových skutočností, okolností údajného skutku, ako aj správania poškodenej, ktoré môže súd považovať za potrebné na objasnenie veci a k uvedeniu ktorých môže súd dospieť práve kladením otázok. Ide o skutočnosti, ktoré nemuseli byť uvedené v prípravnom konaní, avšak súd ich môže považovať za dôležité a za týmto účelom vyžadovať odpovede svedkov na kladené otázky. Je teda zrejmé, že zásada priamosti spočívajúca v priamom výsluchu svedkov na pojednávaní je nanajvýš žiadúca a zachovaná práve pri výsluchu svedkov v konaní pred súdom, kde súd môže dospieť k záveru, že som skutok nespáchal a žiadny taký skutok sa nestal a k takémuto rozhodnutiu môže dospieť práve na základe osobného výsluchu viacerých svedkov. V konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 2T/99/2023 však k takémuto postupu nedošlo, a teda súd rozhodoval len na podklade písomných prepisov výpovedí svedkov, ktoré už preukazovali, že nevhodne sa správala práve poškodená C. D.. Už pri takomto náznačku správania sa poškodenej malo byť súdu zrejmé, že poškodená sa môže dopúšťať fabulácie tvrdení s cieľom uškodiť mi, pričom vznikali dôvodné pochybnosti medzi opisom môjho správania zo strany troch svedkov oproti opisu môjho správania zo strany poškodenej C. D.. Práve kvôli tomuto mal súd považovať za nevyhnutné vykonanie osobného výsluchu svedkov na pojednávaní, aby ustálil skutkový stav a rozhodol vo veci bez akýchkoľvek pochybností, obzvlášť, keď sú zjavné rozpory v tvrdeniach svedkov a poškodenej. Súčasne pri uvedených pochybnostiach mal súd vyhľadať dôkazy spočívajúce v predložení záznamov Policajného zboru spísaných pri výjazde príslušníkov Policajného zboru na podnet mojich hlásení na telefonickú linku polície. Aj tieto dôkazy by hodnoverne preukazovali, že to práve poškodená C. D. bola agresívna, pričom ja som sa žiadneho skutku voči nej v žiadnu dobu nedopustil.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti mám za to, že sú tu dané dôvody obnovy konania v zmysle ust. § 394 ods. 1 Trestného poriadku, na ktoré však súd neprihliadal a tieto opomenul, pričom skutkový základ vyhodnotil len na podklade pôvodného konania, neberúc do úvahy tvrdenia a návrhy na vykonanie dôkazov uvedené v mojom Návrhu na povolenie obnovy konania zo dňa 26.03.2025 v znení jeho doplnenia.

Na základe uvedených skutočností mám za to, že postup súdu bol nesprávny, nakoľko súd nesprávne vyhodnotil tvrdený dôvod na povolenie obnovy konania, tento nesprávnym postupom neprijal a odmietol, pričom na podklade tohto mal súd návrh na povolenie obnovy konania prijať, tomuto návrhu na povolenie obnovy konania mal vyhovieť a obnovu konania povoliť a následne zrušiť Trestný rozkaz Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 20.02.2024, sp. zn. 2T/99/2023 vo výroku o treste, ako aj Uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 09.10.2024, sp. zn. 2T/99/2023 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 08.01.2025, sp. zn. 4Tos/19/2024 a vrátiť vec do prípravného konania, príp. pokračovať v konaní, vypočuť navrhovaných svedkov priamo na pojednávaní, vyžiadať si správy Policajného zboru o objasnení skutkov, pre ktoré som privolať políciu a následne vydať nové rozhodnutie vo veci samej.

Vzhľadom na uvedené navrhujem, aby príslušný nadriadený orgán zrušil Uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 28.05.2025, sp. zn. 8Nt/13/2025 a vo veci sám rozhodol, resp. aby uložil Okresnému súdu Liptovský Mikuláš, aby vo veci znovu konal a rozhodol tak, že návrh na povolenie obnovy konania prijíma, tomuto návrhu na povolenie obnovy konania vyhovuje a obnovu konania povoľuje a následne aby Okresný súd Liptovský Mikuláš zrušil Trestný rozkaz Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 20.02.2024, sp. zn. 2T/99/2023 vo výroku o treste, ako aj Uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 09.10.2024, sp. zn. 2T/99/2023 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 08.01.2025, pokračoval v konaní a nanovo rozhodol vo veci samej.“

Prokurátor sa k sťažnosti odsúdeného nevyjadril.

Krajský súd na podklade odsúdeným podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného A. B. bola podaná oprávneným subjektom, proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná, v zákonom stanovenej lehote, avšak nie je dôvodná.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo prvostupňovým súdom vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Výrok o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania v trestnej veci odsúdeného A. B., vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 2T/99/2023 zodpovedá stavu veci a zákonu.

Rozhodnutiu Okresného súdu Liptovský Mikuláš nemožno vytknúť žiadnu chybu či nedostatok, pričom odôvodnenie rozhodnutia učinil prvostupňový súd zodpovedajúcim spôsobom podrobne a erudovane, v zmysle § 176 ods. 2 Tr. por. a v rámci zdôvodnenia uviedol konkrétne dôvody, pre ktoré nezistil splnenie zákonných podmienok na povolenie obnovy konania. Nakoľko rozhodnutia súdu prvého stupňa a sťažnostného súdu tvoria jednotu, pri existencii erudovaného a podrobne zdôvodneného rozhodnutia súdu prvého stupňa, s ktorého argumentáciou sa sťažnostný súd v celom rozsahu stotožňuje, krajský súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia okresného súdu.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Povinnosť vyplývajúca z citovaného zákonného ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por., t. j. zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí nielen pre rozhodovanie o otázke viny a trestu či nároku na náhradu škody, ale aj pre rozhodovanie ktorejkoľvek otázky, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Uplatňuje sa v každom štádiu trestného konania, teda aj v konaní o povolenie obnovy konania. Preto náležite musí byť zistené tiež to, či sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia

§ 394 ods. 1 Tr. por. Z týchto zistení treba vychádzať pri rozhodovaní, čo okresný súd dôsledne rešpektoval.

Treba stručne pripomenúť, že odsúdený A. B. bol trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/99/2023 zo dňa 20.02.2024, právoplatným dňa 03.04.2024, uznaný vinným pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého bol podmienične odložený a bola mu určená skúšobná doba vo výmere 3 roky so súčasným uložením probačného dohľadu nad správaním odsúdeného. Ďalej bol odsúdenému uložený trest prepadnutia vecí špecifikovaných vo výroku rozhodnutia. Súd uložil A. B. obmedzenia spočívajúce v zákaze požívania omamných a psychotropných látok počas skúšobnej doby, ako aj povinnosť obvineného strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným úradníkom. Z dôvodu uloženia súhrnného trestu súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/110/2022 zo dňa 30.01.2023, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Trestný rozkaz bol odsúdenému doručený do vlastných rúk dňa 25.3.2024 (o čom svedčí doručka založená v spise na č.l. 190), odpor voči nemu nepodal ani odsúdený ako ani prokurátor. Nepodanie odporu oboma stranami konania malo za následok, že trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 3.4.2024. Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 2T/99/2023-237 zo dňa 9.10.2024, právoplatným dňa 08.01.2025, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 4Tos/19/2024-252 zo dňa 08.01.2025, okresný súd rozhodol o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a nariadil výkon súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a odsúdeného zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Tento trest odsúdený aktuálne vykonáva.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Prvostupňový súd v súlade so zákonom vyložil citované ustanovenie Trestného poriadku tak, že súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania v prvom rade musí skúmať existenciu nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych a až následne potom zisťuje, či takéto nové skutočnosti alebo dôkazy samy osebe, alebo v spojitosti s už známymi môžu odôvodniť iné rozhodnutie týkajúce sa viny alebo trestu.

Krajský súd pripomína, že v konaní o povolení obnovy konania súd nemôže preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa pri rozhodovaní súd vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou obvineného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. (R 33/1988). Konanie o návrhu na povolenie obnovy konania nie je totiž konaním založeným na revíznom princípe. Pri obnove konania sa rozhoduje, či nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia, môžu odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní.

V konaní o povolenie obnovy konania, ako už bolo uvedené, neplatí revízny princíp, preto je súd oprávnený zaoberať sa len tými výrokmi, pri ktorých sa navrhovateľ povolenia obnovy konania domáha. Obnova konania, ako mimoriadny opravný prostriedok v trestnom konaní, je založená na skúmaní a hodnotení nových dôkazov a skutočností, ktoré sú súdu predložené ako reálne dôkazy a skutočnosti a súd musí skúmať, či v pôvodnom konaní tieto nové dôkazy a skutočnosti boli súdu známe, a či majú význam v trestnom konaní z hľadiska ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Citované ustanovenie upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatel'a, ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa však zmeny právneho stavu, t. j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu.

Aj krajský súd je toho názoru, že v danom prípade neboli splnené podmienky uvedené v zákonom ustanovení § 394 ods. 1 Tr. por. pre povolenie obnovy konania. Pokiaľ ide o sťažnostné námietky odsúdeného, tieto sú v podstate súhrnom a opakovaním jeho tvrdení a dôvodov, ktoré uviedol v návrhu na povolenie obnovy konania a s ktorými námietkami sa súd prvého stupňa vysporiadal v napadnutom rozhodnutí.

Na zhrnutie, osobitne s prihliadnutím na argumenty odsúdeného v podanom návrhu na povolenie obnovy konania, považuje krajský súd za potrebné v konkrétnostiach upriamiť pozornosť na nasledovné: Odsúdený A. B. sa považuje za nevinného, nespravodlivo stíhaného pre skutok, ktorého sa nedopustil. Zo spisového materiálu 2T/99/2023 vyplýva, že odsúdený bol trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/99/2023 zo dňa 20.02.2024, právoplatným dňa 03.04.2024, uznaný vinným

pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého bol podmiennečne odložený a bola mu určená skúšobná doba vo výmere 3 roky so súčasným uložením probačného dohľadu nad správaním odsúdeného. Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 2T/99/2023-237 zo dňa 9.10.2024, právoplatným dňa 08.01.2025 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 4Tos/19/2024-252 zo dňa 08.01.2025 okresný súd rozhodol o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia a nariadil výkon súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a odsúdeného zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Dňa 26.3.2025 podal odsúdený návrh na povolenie obnovy konania, kde namieta ako skutočnosti súdu skôr neznáme dôkazy zabezpečené v prípravnom konaní, na podklade ktorých vydal súd prvého stupňa trestný rozkaz, voči ktorému nepodal odpor. Je teda zrejmé, že sa v danej veci nevykonalo hlavné pojednávanie, teda ani žiadne ďalšie dokazovanie ohľadom viny odsúdeného, vina bola ustálená na základe výsledkov vyšetrovania. Tým, že odsúdený nepodal odpor proti trestnému rozkazu, sa súčasne vzdal aj práva na vykonanie kontradiktórneho hlavného pojednávania, teda konania, na ktorom by sa pred súdom vykonávali dôkazy postupom upraveným v Trestnom poriadku. Na druhej strane to ale neznamená, že by trestný rozkaz bol vydaný bez toho, aby bola vina odsúdeného bezpečne preukázaná. Sudca môže v zmysle ust. § 353 ods. 1 Tr. por. vo veci rozhodnúť trestným rozkazom len vtedy, ak je skutkový stav spoľahlivo preukázaný vykonanými dôkazmi. Odsúdený v sťažnosti popiera svoju vinu, poukazuje na nesprávny postup súdu, ktorý mal vykonať výsluch navrhovaných svedkov priamo v konaní pred súdom. Dôvodom na podanie návrhu na povolenie obnovy konania odsúdeným je vykonanie dôkazov a to vykonanie výsluchu svedkov A. E., F. E. a G. H. na pojednávaní v konaní pred súdom za účelom objasnenia správania sa poškodenej C. D. voči osobe A. B., nakoľko hoci boli uvedení svedkovia vypočutí v prípravnom konaní, výsluch týchto svedkov v konaní pred súdom nebol vykonaný a odsúdený má za to, že výpovede uvedených svedkov dosvedčujú skutočnosť, že poškodenej C. D. sa správala agresívne voči osobe A. B., ktorý sa žiadneho nebezpečného vyhrážania voči poškodenej C. D. nedopustil.

Odvolací súd v prieskumnom postupe zistil, že A. E., F. E. a G. H. boli vypočutí už v prípravnom konaní. Súd v tejto súvislosti poukazuje, že A. B. mal v prípravnom konaní zákonné právo zúčastniť sa výsluchu svedkov, klásť svedkom otázku, vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a k dôkazom o nich, rovnako mal právo uvádzať okolnosti, navrhnúť, predkladať a obstarávať dôkazy slúžiace na jeho obhajobu, robiť návrhy a podávať žiadosti a opravné prostriedky, no bol prítomný iba na výsluchu G. H.. Krajský súd ďalej poukazuje najmä na to, že A. B. mal možnosť podať odpor proti trestnému rozkazu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/99/2023 zo dňa 20.02.2024 a navrhnúť vykonať dôkazy na hlavnom pojednávaní, avšak svoje právo nevyužil, v dôsledku čoho trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť. Nakoľko všetky osoby, ktoré navrhol vypočuť odsúdený, boli riadne vypočuté v prípravnom konaní a vyjadrili sa ku skutku, ktorý spáchal odsúdený, okresný súd správne dospel k záveru, že nie je daný dôvod opätovne vykonať ich výsluch, keďže v danom prípade nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti ani dôkazy súdu skôr neznáme. Vo vzťahu k ďalšiemu dôvodu obnovy konania, ktorým malo byť objasnenie, koľkokrát a za akým účelom bola z jeho strany privolaná hliadka policajného zboru pri agresívnom správaní C. D., ako aj výsledok tohto privolania, krajský súd sa stotožňuje s konštatovaním súdu prvej inštancie, že sa ani v tomto prípade nejedná o skutočnosť, ktorá by mohla sama osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného alebo zmenu rozhodnutia vo veci samej.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal, alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mylil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil. Je treba tiež dodať, že len subjektívna nespokojnosť a nesúhlas odsúdeného s postupom orgánov činných v trestnom konaní, resp. súdu, ako aj jeho nespokojnosť s rozhodnutím súdu, keďže trvá na svojej nevine, nemôže viesť k povoleniu obnovy konania. Ak v súčasnosti odsúdený popiera vinu a opisuje priebeh skutku rozdielne, tieto jeho tvrdenia nemôžu, vzhľadom na všetky vykonané dôkazy (výsluchy svedkov v prípravnom konaní, výsluch odsúdeného, odborné lekárske vyjadrenie) odôvodniť iné rozhodnutie o vine, ktorá bola spoľahlivo preukázaná viacerými, na seba naväzujúcimi dôkazmi v základnom konaní. Odsúdený napokon nepoukázal na žiadne iné dôkazy, ktoré by dokázali vyvrátiť spáchanie skutku odsúdeným alebo spochybniť výsledky vykonaného dokazovania v základnom konaní.

Aj krajský súd je toho názoru, že v danom prípade neboli splnené podmienky uvedené v zákonom ustanovení § 394 ods. 1 Tr. por. pre povolenie obnovy konania. Pokiaľ ide o argumenty obhajcu odsúdeného uvedené v rámci konečného návrhu na verejnom zasadnutí, tieto sú v podstate súhrnom a opakovaním jeho dôvodov a obhajobných tvrdení v konaní o jeho návrhu na povolenie obnovy konania, s ktorými námietkami sa súd prvého stupňa dôsledne vysporiadal v napadnutom rozhodnutí. Nakoľko sa sťažnostný súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ktoré prvostupňový súd učinil zodpovedajúcim spôsobom, erudovane, precízne a podrobne, sťažnostný súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia. V tejto súvislosti sťažnostný súd pripomína, že rozhodnutia súdu prvého stupňa a sťažnostného súdu tvoria jednotu a v prípade erudovaného a náležite odôvodneného rozhodnutia súdu prvého stupňa postačuje, ak sťažnostný súd v podrobnostiach odkáže na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa a sám sa vysporiada so sťažnostnými námietkami podstatnými pre rozhodnutie, resp. zaoberá sa riešením tých podstatných otázok pre rozhodnutie, ktoré zostali sporné alebo sa s nimi súd prvého stupňa náležite nevysporiadal.

Oboznámiac sa s obsahom spisu, ako aj so sťažnostnými námietkami odsúdeného, aj krajský súd, totožne s okresným súdom dospel k záveru, že v tomto konaní odsúdeným tvrdené nové skutočnosti (vykonanie nových dôkazov a to vykonanie výsluchu svedkov A. E., F. E. a G. H. na pojednávaní v konaní pred súdom za účelom objasnenia správania sa poškodenej C. D. voči osobe A. B.), sú zjavne účelovým tvrdením odsúdeného s cieľom dosiahnuť povolenie obnovy konania.

Krajský súd totožne so súdom prvého stupňa záverom uzatvára, že nejde o také nové dôkazy, posúdené nielen samostatne, ale aj v kontexte ostatných dôkazov vykonaných už v pôvodnom konaní, ktoré by boli spôsobilé vyvodiť iný záver o priebehu skutku a tým o vine odsúdeného, než ako bol ustálený v pôvodnom konaní, prípadne o treste uloženom odsúdenému za tento skutok.

Nadriadený súd zdôrazňuje, že v zmysle vyššie uvedeného výkladu len samotný nový dôkaz alebo nová skutočnosť nepostačuje na povolenie obnovy konania. Súčasne sa vyžaduje, aby takýto nový dôkaz alebo nová skutočnosť buď samy o sebe, alebo v spojení s dôkazmi a skutočnosťami už skôr známymi mohli viesť k inému ako pôvodnému rozhodnutiu o vine. Táto podmienka však splnená nebola, tak ako už správne konštatoval okresný súd.

Aj krajský súd totožne s názorom okresného súdu po analýze písomných dôvodov samotného návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, oboznámením sa s celým obsahom spisového materiálu ustálil, že odsúdený neuviedol žiadne také nové podstatné skutočnosti, ktoré by bolo možné vyhodnotiť ako spôsobilé pre zmenu správneho a zákonného rozhodnutia súdu prvého stupňa. Odsúdeným navrhnuté nové dôkazy nespĺňali zákonnú požiadavku takých nových dôkazov, ktoré by sami osebe alebo v spojitosti s už známymi dôkazmi mohli odôvodniť iné rozhodnutie týkajúce sa viny alebo trestu, čo už okresný súd podrobne zdôvodnil.

Záverom krajský súd uvádza, že neboli zistené ani žiadne také nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. Nakoľko v konaní o povolenie obnovy konania neplatí revízny princíp, v tomto konaní nie je možné preskúmať pôvodné rozhodnutie, ani pokiaľ ide o uložený trest.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, krajský súd vyhodnotil dôvody na povolenie obnovy konania uvádzané odsúdeným v písomnom návrhu ako nedôvodné a z tohto dôvodu aj neakceptovateľné. Konštatovanie okresného súdu, že nezistil podmienky pre povolenie obnovy konania podľa § 394 Tr. por., je zákonné a správne, a preto zákonný je i jeho postup, keď podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania. Preto krajský súd sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.